

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 12

Utgitt 1 april

1948

Innhold.

	Side
Skr. om bandtvang for hund i Stor-Elvdal	219
» om do. i Eidsvoll	219
Res. om utvidelse av Farsund	220
» ferie for sjømenn	221
» om fredingstid for lakse- og sjøaurefisket i Reisa	224
» om fangst av laks og sjøaure i Salangselva	225
» om bemyndigelse for Forsyningsdepartementet til å treffe bestemte, om avståelse av trelast til Nord-Troms og Finnmark..	225
Skr. om merking av bunden redskap til lakse- og sjøaurefiske i Senja fiskeridistrikt	225
» om at bygningslova vert gjeldande i heile Madla	226
» om do. for et område i Strand	226

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11 mars.

Hermed stadfestes vedtak av 6 desember 1947 av Stor-Elvdal herredstyre, Hedmark fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Stor-Elvdal herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter og heller ikke dresserte gjeterhunder som sammen med gjeter følger buskap på beite.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

12 mars.

Herved stadfestes vedtak av 29 desember 1947 av Eidsvoll herredstyre, Akershus fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller som har tilsyn med hund i Eidsvoll herred, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i tida 1 mai til 15 oktober. Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

19 mars.

Kongelig resolusjon.

§ 1. Fra 1 juli 1948 går over til Farsund by følgende deler av Lista herred:

1. Det område vest for byen som ligger mellom dens nåværende grense og følgende grenselinje: Fra Helvikfjorden følges steingjerdet mellom Sundes ut- og innmark opp og sørover til Sunderveien, over denne og følger videre gjerdets fortsettelse til forbi «Pinkegra». Linjen føres videre rett fram til den igjen støter mot gjerdet, som går til «Trollkirken» og følger så dette til «Trollkirkens» høyeste punkt. Herfra fortsettes i samme retning til første høyde sør for Kjørestadveien. Her gjør grensen nær på rett vinkel til høyre og går rettlinjett mot Danefjellet til det punkt, hvor det derværende gjerde støter mot fjellets fot. Linjen bøyer nå i stump vinkel til venstre og fortsetter i sørøstlig retning ned til Lundevågen ved en derliggende båtstø. (Grensen er avmerket på et kart i målestokk 1 : 2000 over «Farsund og vestlige omegn» som ligger ved sakens dokumenter.)
2. Det område av Spindsodden som er avgrenset slik: Fra midten av Nordsund bru følger grensen sørsiden av brua i en avstand av 7 — sju — meter mot nordøst til bruhodet. Herfra mot øst til et punkt som ligger 15 meter fra den høyspenningsmast hvorfra føres spenn over riksvegen. Går så videre mot sørøst langs og parallelt med høyspenningslinjen i en avstand av 15 meter til denne skjærer herredsgrensen mellom Lista og Spind. Følger så videre mot sør grensen mellom disse herreder til det punkt denne støter mot sjøen i Nordsundet (Aurebrådet). Fra samme tid går over fra Lista herred til Spind herred halvparten av Nordsund bru og det område av Spindsodden som etter foranstående ikke går over til byen.

Den endelige grenseskildring gis av den i § 2 nevnte kommisjon som også skal skildre grensen i sjøen.

§ 2. De nye grenselinjer merkes på statskassens bekostning med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Lista herred som etter § 1 legges til ladestedet Farsund (byutvidelsesområdene) skal fra 1 juli 1948 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1948 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdene.

§ 4. De personer som ved overføringen bor på byutvidelsesområdene, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal stemmerett anses som bosatt i Farsund fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte områder.

§ 5. De personer som pr. 1 januar 1948 hadde bopel på de områder som etter § 1 føres over til ladestedet Farsund anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1948 til 30 juni 1949 med omsyn til skatteplikt som bosatt i ladestedet. Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1948 til 30 juni 1949 skal foregå ved likningsmyndighetene i Farsund og etter de regler som gjelder for Farsund i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 6. De personer som 1 juli 1948 har hjemstavn i Lista, anses å ha hjemstavn i Farsund for så vidt de hadde eller — i tilfelle av fravær — senest har hatt fast bopel i et av byutvidelsesområdene.

§ 7. Bygninger i byutvidelsesområdene nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområdene. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdene bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 8. På byutvidelsesområdene skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 9. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Lista prestegjeld som denne resolusjon måtte gjøre nødvendig.

Kongelig resolusjon.

19 mars.

At det med heimel i lov om ferie av 14 november 1947 § 15 blir fastsatt følgende føresegn om ferie for sjømenn:

1. Hvem føresegnene omfatter.

Sjømenn på norske skip har rett til ferie etter disse føresegn. Føresegnene gjelder likevel ikke for:

1. Sjømenn som blir lønnet utelukkende med del av utbytte.
2. Sjømenn som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918.
3. Sjømenn på skip som er under 4 registertonn brutto.
4. Sjømenn på skip som tilhører marinen.
5. Sjømenn på skip som er i fart på norske innsjøer og elver.

Med sjømann er i disse føresegn ment enhver som er tilsatt ombord på norske skip. Med reder (rederiet) er ment sjømannens arbeidsgiver.

19 mars.

II. Feriens lengde, tid for ferien m. v.

Sjømenn som går inn under disse føresegner har rett til en årlig feriefritid på 21 dager.

Rederiet fastsetter tida for sjømannens ferie. Det kan ikke uten samtykke av sjømannen dele opp den årlige ferie eller gi ham ferie i havner utafor det land der han ble tilsatt eller der han hører heime.

Den årlige ferie kan utsettes for å bli tatt i sammenheng med etterfølgende ferie eller ved fratreden.

III. Feriegodtgjøring for sjømenn med fast lønn.

Sjømenn med fast lønn har rett til feriegodtgjøring med 1 $\frac{3}{4}$ dag for hver måned (reknet fra datum til datum) som han har tjenestegjort på samme skip. Halv måned (15 dager) eller mer reknes som hel måned, men kortere tid blir ikke reknet med.

I den tid som gir grunnlag for feriegodtgjøring skal reknes med tid sjømannen i tilsetningstida eller i umiddelbar tilslutning til denne har vært borte fra arbeidet under:

- a) ferie;
- b) arbeidsuførhet, opp til sammenlagt tre måneder når den skyldes ulykke eller sjukdom. Skipets fører kan kreve at arbeidsuførheten blir godtgjort ved erklæring fra læge;
- c) pliktig militærtjeneste, opp til tre måneder; eller
- d) — om det gjelder kvinnelig arbeidstaker — under svangerskap, opp til 12 uker omkring fødselen.

Sjømannen kan likevel ikke kreve feriegodtgjøring for fravær som nevnt under a—d med mindre han har vært i arbeid igjen ved samme skip som tidligere eller ved annet skip som tilhører samme rederi.

Feriegodtgjøringen består av hyren, derunder alders-, tank-, motor-, sekretær-, fryselast-, radio- og to-vakttillegg. For rett til kost gis i tillegg rimelig kostvederlag. For rett til fritt losji gis ikke tillegg.

IV. Feriegodtgjøring for sjømenn med uvanlig avlønning.

Blir sjømannen for sin vanlige arbeidstid lønnet helt eller vesentlig på annen måte enn ved fast lønn, har han om tilsettingen varer minst 6 dager, rett til feriegodtgjøring med 6,5 % av arbeidsfortjenesten. For rett til kost skal det ved utrekningen av feriegodtgjøringen til den kontante arbeidsfortjeneste legges et rimelig kostvederlag. Verdien av fritt losji reknes ikke med.

Rett til feriegodtgjøring etter første ledd har ikke sjømann som etter sine tilsetningsvilkår får full lønn i ferien. Har han rett til en del av lønna i ferien, faller retten til feriegodtgjøring etter første

ledd bort for en tilsvarende del av lønna i opptjeningsåret. For slik 19 mars. lønn gjelder føresegnene i punkt III på tilsvarende måte.

Nærmere regler for feriegodtgjøringen etter første ledd kan fastsettes i tariffavtale eller av departementet.

V. Utbetaling av feriegodtgjøring.

Feriegodtgjøringen skal ikke utbetales til sjømannen før umiddelbart forut for hans ferie eller når han fratrer på grunn av at tjenesteforholdet opphører. I det førstnevnte tilfelle kan sjømannen kreve at utbetaling finner sted dagen før ferien.

Blir den årlige ferie utsatt, skal sjømannen ved utløpet av hver tilsettingsperiode på 12 måneder ha godskrevet i sin avrekningsbok den feriegodtgjøring han har tjent opp.

VI. Tariffavtale om feriegodtgjøringen.

En organisasjon av sjømenn kan for sine medlemmer slutte skriftlig overenskomst med reder eller organisasjon av redere om annen ordning av feriegodtgjøringen enn fastsatt i punktene III—V.

VII. Skipet skifter eier.

Rett til ferie eller feriegodtgjøring etter disse føresegner endres ikke om det skip sjømannen er tilsatt ved skifter eier.

VIII. Tap av feriegodtgjøring.

Sjømann som fratrer sin stilling ombord uten å overholde lovlig oppsiingsfrist, taper retten til den feriegodtgjøring han har opptjent, bortsett fra den feriegodtgjøring som allerede er godskrevet ham etter punkt V annet ledd. Det samme gjelder om sjømannen blir avskjediget etter sjømannslovens § 33 punkt 3 eller 4, jfr. § 70, eller, dersom han ikke går inn under nevnte føresegner i sjømannsloven, om han blir avskjediget fordi han grovt forsømmer sine arbeidsplikter mot arbeidsgiveren.

Feriegodtgjøring som tapes etter første ledd, tilfaller ektefelle og barn som sjømannen forsørger. Har han ingen slike forsørgede, skal den betales inn til Feriefondet innen 3 måneder etter at sjømannens fratreten er fastslått.

IX. Feriegodtgjøring ved dødsfall.

Dør sjømannen, kan ektefelle og barn han forsørget ved sin død, kreve å få utbetalt feriegodtgjøring han har til gode. Etterlater han ikke slike forsørgede, skal den feriegodtgjøring som ikke er godskrevet sjømannen etter punkt V annet ledd, betales til Feriefondet innen 3 måneder etter dødsfallet.

19 mars.

X. Føresegnenes ufravikelighet.

Disse føresegner kan ikke fravikes til skade for sjømannen uten i tilfelle føresegnene gir uttrykkelig heimel for det.

XI. Opplysningsplikt.

Departementet eller den det gir fullmakt kan kreve av enhver reder eller skipsfører at han godtgjør å ha betalt på riktig måte feriegodtgjøring som tilkommer Feriefondet.

XII. Straff.

Det er forbudt for skipsfører og reder:

- 1) å la utbetale feriegodtgjøring i strid med det som er fastsatt i disse føresegner;
- 2) å unnlate å betale til Feriefondet feriegodtgjøring dette skal ha;
- 3) å unnlate å gi opplysninger som blir krevd med heimel i avsnitt XI.

Overtredelse av disse forbud er straffbar etter straffelovens § 339 nr. 2 som lyder slik:

«Med bøter straffes den som

- 2) overtrer noen av offentlig myndighet i henhold til lov og under trusel med straff gitt forskrift.»

XIII. Forholdet til ferielovens enkelte føresegner.

For sjømenn som går inn under disse føresegner, trer føresegnene istedet for ferielovens regler.

XIV. Ikrafttreden. Overgangsføresegner.

1. Disse føresegner har virkning fra 16 november 1947.
2. For tidsrommet fra og med 16 november 1947 til og med 15 mai 1948 forhøyes den feriegodtgjøring som er fastsatt i punkt III til $2\frac{1}{3}$ dag pr. måned og den i punkt IV fastsatte prosentsats til 8,5. Bestemmelsen gir dog ikke rett til å kreve feriegodtgjøring for mer enn 21 dager i tidsrommet 16 mai 1947—15 mai 1948.

19 mars.

Kongelig resolusjon.

I. I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39, litr. a, jfr. § 17 og § 39, siste ledd, bestemmes at den årlige fredingstid for lakse- og sjøaurefisket i Reisa (Nordreisaelva) i Troms fylke er fra og med 26 august til og med 31 juli for så vidt gjelder alle redskaper på

strekningen fra og med Nedrefoss til og med Imofoss og for så vidt 19 mars.
gjelder bunden redskap på strekningen fra sjøen til Nedrefoss.

II. Brudd på denne bestemmelse er straffbart.

III. Denne resolusjon trer i kraft 15 april 1948.

Kongelig resolusjon.

19 mars.

I. I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 §§ 29, 30 og 39 c (jfr. § 20) fastsettes:

1. Det er forbudt å bruke kastenot til fangst av laks og sjøaure i Salangselva, Troms fylke, så langt laks går opp.
2. Den ukentlige fredingstid for lakse- og sjøaurefisket i den under punkt 1 nevnte del av Salangselva, er fra fredag kl. 18 til tirsdag kl. 18.
3. Ved innfalls- og utfallsosen i Nedrevatnet og Øvrevatnet i Salangen herred så langt ut i vatna som 250 meter i rett linje fra osen, er det forbudt å bruke settegarn til fangst av fisk.

II. Brudd på disse bestemmelser er straffbart.

III. Denne resolusjon trer i kraft 15 april 1948.

Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 30 januar 1920 om forbud mot bruk av kastenot i Salangselva m. v.

Kongelig resolusjon.

19 mars.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 1, bestemmes:

For å sikre forsyningene av trelast til de krigsherjede strøk i Nord-Troms og Finnmark kan Forsynings- og gjenreisningsdepartementet treffe bestemmelse om avståelse til staten av de nødvendige kvanta trelast.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet om merking av bunden redskap tillakse- og sjøaurefiske i Senja fiskeridistrikt, Troms fylke. 19 mars.

I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 40, jfr. kongelig resolusjon av 21 mars 1906, har Landbruksdepartementet fastsatt:

1. All bunden redskap innrettet til lakse- eller sjøaurefiske som brukes i Senja fiskeridistrikt, Troms fylke, skal under bruk være merket med eierens navn eller merke på den måte som fiskeristyret fastsetter.

2. Brudd på dette vedtaket eller forskrifter utferdiget i medhold av dette er straffbart.

3. Dette vedtaket trer i kraft 15 april 1948.

19 mars. Skriv frå Forsyningsdepartementet.

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 fastset departementet at lova vert gjeldande i heile Madla herad, Rogaland fylke.

29 mars. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for et område i Strand herred, Rogaland fylke, innenfor disse grensene:

Grensen går fra sjøen sør for Tungland i forlengelse av skiftet i utmarka mellom gnr. 53, bnr. 9, Olav O. Tungland, og bnr. 10, Rasmus L. Tungland, over riksvegen, langs forannevnte skifte til foten av Tunglandsfjellet, som følges til skiftet i utmarka mellom gnr. 53, bnr. 2—3, Ole O. Tungland og bnr. 7, Knut T. Tungland. Videre under Bjørnskarshammaren, gjennom lille Bjørnskarret («Skaret») under hammeren til ett punkt ved Jørpelandselva 200 m ovenfor den nedre stemmen. Videre over elva og over vegen, nordover langs østre skiftet for gnr. 49, bnr. 171, Erik V. Berg, til skiftet med gården Førlands utmark. Videre gjennom fellesutmarka til gnr. 47, bnr. 1, Holger Førland, bnr. 6, Adolf Førland og bnr. 24, Nils Ravnås, i stor bue og østover gjennom utmarka til Ola Sørstad, bnr. 3, Peder Førland, bnr. 7 og Edvind Førland, bnr. 5, over Leitevegen ca. 200 m ovenfor sandtaket, gjennom utmarka til Ole G. Førland og Hans Førland til skiftet med gården Langeland. Gjennom utmarka til gården Langeland, gnr. 48, til skiftet med Fjelde. Videre gjennom utmarka til gården Nedre Fjelde, gnr. 44, Øvre Fjelde, gnr. 45, til skiftet med Barkved, Gjennom utmarka til gården Barkved, gnr. 43, til skiftet med Barka og 200 m forbi dette, hvor grensen bøyer rett sørover parallell skiftet til sjøen. Langs sjøen, over Fjeldeholmen og Jørpelandsholmen og tilbake til utgangspunktet sør for Tungland.

Grensene er tegnet inn på et kart som ligger i departementet.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.